

Private lease

mr. S.E. Machiels en mr. T.M. Penninks¹

Momenteel is private lease niet gereguleerd in de financiële wet- en regelgeving. De AFM noemt private lease echter een alternatieve vorm van financiering en doet thans (in overleg met het ministerie van Financiën) onderzoek naar de ontwikkelingen op het gebied van private lease. In dit artikel wordt nader ingegaan op het (wettelijk) kader toepasselijk op lease, de voorwaarden waaronder private lease wordt aangeboden op de markt, of eenduidig kan worden vastgesteld of private lease al dan niet noodzaakt tot (zelf)regulering en hoe deze (zelf)regulering zou kunnen plaatsvinden.

1. Inleiding

Voor consumenten is in de automotive sector sinds enige tijd een nieuw product beschikbaar: 'private lease'. Private lease, ook wel genoemd privélease, biedt consumenten de mogelijkheid om gedurende een langere periode van bijvoorbeeld 5 jaar over een voertuig te beschikken zonder verplicht te zijn het voertuig te kopen. Private lease producten worden aangeboden door zowel algemene leasemaatschappijen als consumptief krediet aanbieders. De consument 'huurt' het voertuig van de private lease aanbieder. De hoogte van de 'huurprijs' ofwel de private lease vergoeding wordt vrijwel altijd gekoppeld aan het daadwerkelijk aantal gereden kilometers.

Private lease kan voor de consument zowel voorals nadelen met zich meebrengen. Zo zijn in veel private lease contracten de variabele lasten zoals onderhoudskosten bij het contract inbegrepen, waardoor de consument weet waar hij/zij aan toe is. Een nadeel kan zijn dat de consument bij voortijdige beëindiging van het private lease contract met hoge kosten geconfronteerd kan worden. Immers de aanneming van de private lease constructie is dat de overeenkomsten een relatief lange looptijd kennen, waardoor bepaalde aanbieders ervoor gekozen hebben om een boeteclausule op te nemen voor het geval van vroegtijdige beëindiging.

Het aanbod van private lease contracten stijgt op het moment fors.² Er worden zelfs gespecialiseerde private lease winkels voor geopend, waar consumenten nadere informatie kunnen verkrijgen over dit lease product. De Autoriteit Financiële Markten (hierna: AFM), de toezichthouder op aanbieders van consumptief krediet, heeft in de AFM-wetgevingsbrief van 10 juli 2014 aandacht voor deze snel groeiende markt van private lease aanbieders.³ De

AFM noemt private lease een alternatieve vorm van financiering en meer specifiek een alternatief voor consumptief krediet. Hierbij constateert de AFM dat er kredietaanbieders zijn die private lease toepassen wanneer, vanwege toepassing van overkrediteringsregels, een consument niet in aanmerking komt voor een regulier consumptief krediet. De veronderstelling die de AFM lijkt te hebben is dat private lease constructies mogelijk zijn bedoeld om de ten gevolge van de Consumer Credit Directive (2008/48/EG) (hierna: CCD) aangescherpte regelgeving te ontwijken. Momenteel vallen huur of leaseovereenkomsten (zonder verplichting tot aankoop van het betreffende object en niet zijnde huurkoop) namelijk niet binnen het toepassingsgebied van de (beschermende) wet-en-regelgeving aangaande consumptief krediet.⁴

De AFM doet thans onderzoek naar de ontwikkelingen op het gebied van private lease. Ook treedt zij in overleg met het ministerie van Financiën over de risico's en consequenties verbonden aan private lease en de wenselijkheid om een level playing field te creëren voor alle vormen van lease dan wel consumptief krediet. In dit kader bespreken wij in dit artikel eerst de definitie van (private) lease, daarna zetten wij de kenmerken en vormen van lease uiteen waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen operational lease en financial lease, vervolgens gaan wij na onder welke voorwaarden private lease wordt aangeboden in de markt, hoe regulering zou kunnen plaatsvinden en welke juridische overwegingen aan het creëren van voornoemd level playing field ten grondslag kunnen liggen.

2. (Private) lease: waar hebben we het eigenlijk over?

'Lease' kent geen wettelijke definitie en de rechtsverhoudingen tussen de partijen tot een leaseover-

vingsbrief op het terrein van financiële markten van Ministerie van Financiën aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal d.d. 15 juli 2014, p. 5.

4. Zie art. 1:20 lid 1 onder c Wft en art. 7:58 lid 2 onder c BW.

1. Mr. T.M. Penninks en mr. S.E. Machiels zijn advocaat te Utrecht.
2. Volgens het Automotive Kwartaalbericht van ING Economisch Bureau d.d. 24 maart 2015, is het gezien de huidige groei op de markt van private lease de verwachting dat de omvang van het private lease park richting 2020 naar 100.000 contracten groeit.
3. AFM wetgevingsbrief 2014 aan Ministerie van Financiën d.d. op 10 juli 2014, p. 2 en 5, zie ook Wetge-

eenkomst zijn niet als zodanig expliciet in de wet geregeld. Lease wordt in de praktijk gebruikt voor een grote variëteit aan verhoudingen. Vaste kenmerken zijn dat het overeenkomsten betreft waarbij de leasegever (hierna: lessor) een object in gebruik geeft aan de leasener (hierna: lessee) gedurende de duur van de overeenkomst, voor welk gebruik de lessee gedurende de looptijd van de overeenkomst een vergoeding in termijnen betaalt.

In de literatuur worden twee hoofdvormen onderscheiden: financial lease en operational lease. Het is door de verschillende contractvormen die in de praktijk worden gehanteerd niet altijd even duidelijk of er sprake is van financial lease dan wel operational lease. Als basis geldt dat indien de financiering van het leaseobject voorop staat, de overeenkomst wordt aangeduid als financial lease. Het economische risico berust in het geval van financial lease bij de lessee (de gebruiker van het leaseobject). Bij operational lease staat het gebruik van het leaseobject voorop. In het geval van operational lease berust het economische risico doorgaans bij de lessor (de ingebruikgever van het leaseobject).⁵

Afhankelijk van de wijze waarop de leaseovereenkomst is vormgegeven, kan voor het toepasselijk wettelijk kader worden aangesloten bij reeds in het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) benoemde overeenkomsten. Operational lease wordt veelal gekwalificeerd als een huurovereenkomst (art. 7:201 BW) en financial lease als een huurkoopovereenkomst (art. 7A:1576h BW).⁶

In de regel worden de tegenwoordige private lease arrangementen ten aanzien van auto's in de markt gezet als een (laagdrempelige) vorm van operational lease voor consumenten. Bij de vormgeving van de verhoudingen tussen consument (lessee) en de lessor wordt vaak aangesloten bij de aard van de dienstverlening en karakteristieken van sinds jaar en dag in het zakelijke bedrijf gebruikelijke leaseovereenkomsten voor auto's. Private lease maakt derhalve een product beschikbaar voor de consument, dat voorheen in feite slechts werd aangeboden aan de zakelijke markt.

3. Financial lease

Bij financial lease stelt de lessor (financier) de lessee in staat om het voertuig te gebruiken, waarbij de waarde die dit goed vertegenwoordigt in termijnen ten laste van de lessee wordt gebracht. Het met de investering van de lessor gemoeide bedrag wordt, vermeerderd met rente, kosten, vergoedingen voor eventuele aanvullende diensten en risico-opslag, tijdens de looptijd van de leaseovereenkomst in termijnen door de lessee aan de lessor terugbetaald.

Een financial leaseovereenkomst is er veelal op gericht dat de lessee de gehele eigendom van het voertuig verwerft en derhalve ook na afloop van de financial leaseovereenkomst gebruik kan blijven maken van het voertuig. De economische eigendom wordt bij aanvang van de overeenkomst overgedragen aan de lessee. Nadat de lessee alle leasetermijnen inclusief een eventuele slottermijn heeft betaald en/of aan het einde van de leasetermijn gebruik heeft gemaakt van de overeengekomen koopoptie, wordt tevens de juridische eigendom aan de lessee overgedragen.

In het kader van financial lease wordt geregeld aangesloten bij de huurkoopovereenkomst zoals opgenomen in art. 7A:1576h BW. Er is sprake van huurkoop indien er sprake is van koop en verkoop op afbetaling, waarbij partijen overeenkomen dat de verkochte zaak niet door enkele aflevering in eigendom overgaat, maar pas door vervulling van de opschortende voorwaarde van algehele betaling van wat door de koper uit hoofde van de koopovereenkomst verschuldigd is. Een belangrijk criterium om te bepalen of er sprake is van huurkoop, is dat de betreffende overeenkomst de strekking heeft om (aan het einde van de looptijd van de overeenkomst) eigendomsoverdracht te bewerkstelligen. Hoewel hierover discussie bestaat in de literatuur, wordt er vaak van uitgegaan dat de financial leaseovereenkomst de strekking heeft om eigendomsoverdracht te bewerkstelligen indien er sprake is van een zogenoemde 'urgerende' koopoptie aan het einde van de leasetermijn. In het geval van een urgerende koopoptie is er sprake van een dermate (symbolisch) lage koopsom, dat de lessee in feite geen ander reëel alternatief heeft dan kopen zonder zichzelf te benadelen.⁷ De slottermijn is namelijk veelal lager dan de resterende marktwaarde van het leaseobject, waardoor het niet uitoefenen van de koopoptie vrijwel automatisch leidt tot benadeling van de lessee. Een financial leaseovereenkomst welke kwalificeert als een huurkoopovereenkomst wordt veelal gesloten in de vorm van een driepartijen overeenkomst. De partijen betrokken bij een dergelijke financial leaseovereenkomst zijn de leverancier van het goed, de financier en de eindgebruiker/lessee.

Zowel de Europese als de Nederlandse wetgever heeft ervoor gekozen om de juridische constructie van huurkoop te omkleden met extra wettelijke waarborgen. Dit zien we bijvoorbeeld terug in het op huurkoop van toepassing verklaren van het gezin beschermende bepaling van art. 1:88 BW. Huurkoop wordt geacht een zodanige risicovolle handeling te zijn, evenals zekerheidstelling, dat daarvoor de toestemming van de andere echtgenoot/geregistreerd partner is vereist (indien wordt gehandeld buiten de normale uitoefening van het beroep of bedrijf van degene die de leaseovereenkomst sluit).⁸

5. J.J. van Hees, *Leasing* (diss. Nijmegen), Deventer: W.E.J. Tjeenk Willink 1997, p. 8, H.J. Snijders, *Goederenrecht*, Deventer: Kluwer 2012, p. 152-153.

6. H.J. Snijders, *Goederenrecht*, Deventer: Kluwer 2012, p. 152-153.

7. I.S.J. Houben, 'De civielrechtelijke kwalificatie van een financial leaseovereenkomst met koopoptie', *MvV* 2009-5, p. 112-113.

8. J.H. Nieuwenhuis, C.J.J.M. Stolker en W.L. Valk, *Tekst*

Voorts geldt dat indien de lessee een consument is, de financial leaseovereenkomst niet alleen kwalificeert als een huurkoopovereenkomst maar ook, als consumptief krediet in de zin van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft). De belangrijkste wet-en-regelgeving van toepassing op consumptief krediet is naast de Wft opgenomen in titel 2a van Boek 7 BW betreffende het consumentenkrediet, het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen (hierna: BGfo), de Nadere Regeling gedragstoezicht financiële ondernemingen (hierna: Nrgfo) en de Wet op het consumentenkrediet (hierna: Wck). In de Europese wetgeving, welke in de Nederlandse wetgeving is geïmplementeerd, zien we de keuze om huurkoop met extra waarborgen te omkleden terug in de keuze om ten aanzien van de toepasselijkheid van de regelgeving ter zake van consumptief krediet enkel huur- en leaseovereenkomsten expliciet uit te sluiten.⁹ Valt een leaseovereenkomst niet binnen het bereik van de uitgesloten reeks overeenkomsten, zullen de beschermende regels van de Wft, het BGfo en de Nrgfo van toepassing zijn. Het op consumptief krediet toepasselijk wettelijk kader brengt vele waarborgen mee voor de consument. Zo dient een aanbieder van consumptief krediet (de financier in het kader van een huurkoopovereenkomst) op grond van de Wft te beschikken over een vergunning (art. 2:60 Wft), te voldoen aan de gedragsregels zoals neergelegd in onder andere de Wft en het BGfo, voldoende onderzoek te doen naar de financiële positie van de consument om overkreditering van de consument te voorkomen (art. 4:34 Wft) en in de wervingen en marketingboodschappen duidelijke waarschuwingen te geven, zoals door middel van het bekende pictogram 'Geld lenen kost geld' (art. 2:2 Nrgfo).

4. Operational lease

Bij operational lease is het de bedoeling dat de economische en juridische eigendom van het voertuig niet aan de lessee worden overgedragen. Het voertuig blijft voor rekening en risico van de lessor. Bij operational lease staat het gebruik van het voertuig tijdens de leaseovereenkomst centraal. Een operational leaseovereenkomst kan net als een financial leaseovereenkomst aan het einde van de leasetermijn een koopoptie bevatten. Het betreft dan niet de hiervoor besproken urgerende koopoptie, maar een koopoptie tegen een koopsom ter hoogte van de dan geldende marktwaarde van het voertuig. Zoals hiervoor al aangegeven, wordt bij operational lease veelal aangesloten bij de wet- en regelgeving ter zake van huurovereenkomsten. Een huurovereenkomst is in de wet gedefinieerd als een overeenkomst waarbij de ene partij, de verhuurder, zich

verbindt aan de andere partij, de huurder, een zaak of een gedeelte daarvan in gebruik te verstrekken en de huurder verbindt zich tot een tegenprestatie.¹⁰ Zuivere huurovereenkomsten zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de wet- en regelgeving ter zake van consumptief krediet. Hierdoor zijn de waarborgen voor consumenten zoals onder andere opgenomen in de Wft, het BW, het BGfo, de Nrgfo en de Wck niet van toepassing op het aanbieden van (enkel) operational lease.

5. Voorlopige kwalificatie van private lease

Zoals gezegd is private lease de operational lease voor de consument. De private leaseovereenkomst is gericht op het gebruik van het voertuig gedurende de duur van de leaseovereenkomst. De juridische en economische eigendom van het voertuig blijft dan ook bij de lessor (tenzij aan het einde van de afgesproken periode gebruik wordt gemaakt van een eventuele koopoptie). Er is sprake van een maandelijks door de consument te betalen leasetermijn, in welke leasetermijn vaak ook de kosten voor onder meer de verzekering, onderhoud en belasting zijn opgenomen.

6. Voorwaarden private lease

De AFM noemt, zoals gezegd, private lease in de AFM-wetgevingsbrief van 2014 een alternatieve vorm van financiering en meer specifiek een alternatief voor consumptief krediet. Krediet wordt in de Wft onder meer gedefinieerd als het verschaffen van het genot van een roerende zaak aan een consument ter zake waarvan de consument gehouden is een of meer betalingen te verrichten.¹¹ Deze vorm van krediet wordt in de praktijk ook wel 'goederenkrediet' genoemd. De definitie van goederenkrediet wijkt niet sterk af van de hiervoor weergegeven wettelijke definitie voor een huurovereenkomst. Beide definities kenmerken zich door twee prestaties, te weten (1) het verschaffen van het genot of gebruik van een roerende zaak door de ene partij en (2) het verrichten van een tegenprestatie (bijvoorbeeld een betaling) door de andere partij. Op grond van deze definities is het op het eerste gezicht dan ook onduidelijk waarom een huurovereenkomst ter zake van een roerende zaak niet tevens kwalificeert als een overeenkomst ter zake van goederenkrediet. In de memorie van toelichting bij de Wck¹² werd al gesteld dat langdurige verhuur van goederen economisch een vorm van kredietverlening is, indien daarin een sterk financieringselement aanwezig is. Hierbij werd aangegeven dat of materieel sprake is van huur, dan wel krediet, mede afhankelijk is van de contractvoorwaarden, met name de

en *Commentaar Burgerlijk Wetboek*, Deventer: Kluwer 2013: art. 1:88 aantekening 6, p. 162.

9. Zie bijvoorbeeld: art. 2 lid 2 onder d Consumer Credit Directive (2008/48/EC), art. 1:20 lid 1 onder c Wft en art. 7:58 lid 2 onder c BW.

10. Art. 7:201 lid 1 BW.

11. Zie art. 1:1 sub b Wft.

12. *Kamerstukken II 1986/87, 19 785, nr. 3, p. 10.*

economische waarde van een eventuele koopoptie. Of private lease een vorm van consumptief krediet is, is dus afhankelijk van de voorwaarden waaronder private lease wordt aangeboden.

De consumentenbond heeft onlangs bij eenentwintig verschillende aanbieders van private lease onderzoek gedaan naar de voorwaarden waaronder private lease wordt aangeboden.¹³ Uit dit onderzoek blijkt dat de voorwaarden voor private lease sterk variëren. Gevarieerd wordt ter zake de hoogte van de leasetermijnen, de wijze waarop de kilometerbundels worden verrekend¹⁴, of de motorrijtuigenbelasting en verzekering al bij de leasetermijn is inbegrepen, een toeslag voor bestuurders jonger dan de door de leasemaatschappij voorgeschreven minimale leeftijd van de bestuurder en de wijze waarop wordt omgegaan met contractbreuk door de lessee. De koopoptie wordt overigens niet specifiek genoemd als onderdeel van de contractvoorwaarden.

De consumentenbond komt onder meer tot de conclusie dat zeven van de eenentwintig aanbieders onder dusdanige voorwaarden private lease aanbieden dat het goedkoper voor een consument zou zijn om het voertuig te kopen met een lening (financial lease) dan ter zake van hetzelfde voertuig een private leaseovereenkomst af te sluiten. Onder deze private lease voorwaarden lijkt de consument het voertuig alsnog door middel van betaling van de leasetermijnen volledig te hebben gefinancierd, zonder dat de consument aan het einde van de leasetermijn ook eigenaar wordt van het voertuig. Ten aanzien van deze gevallen is het begrijpelijk dat de AFM aandacht vraagt voor het onderwerp private lease en dient er te worden gekeken naar de mogelijkheid de beschermende wet- en regelgeving ten aanzien van consumentenkrediet vergelijkbaar van toepassing te laten zijn op dergelijke vormen van private lease.

7. Private lease en de Wft

In art. 1:20 Wft is een aantal financiële diensten specifiek uitgesloten van het toepassingsgebied van de Wft. Zo bepaalt art. 1:20 onder c Wft dat de Wft niet van toepassing is op financiële diensten met betrekking tot krediet bestaande uit een overeenkomst van huur en verhuur. Dit zelfde artikel biedt tevens de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur zaken, bijvoorbeeld voertuigen, aan te wijzen waardoor huurovereenkomsten betreffende deze zaken wel onder de reikwijdte van de Wft komen te vallen. Momenteel is van deze mogelijkheid nog geen gebruik gemaakt. Wetgevingstechnisch zou op deze wijze echter vrij eenvoudig het op private lease toepasselijk wettelijke kader kunnen

worden aangepast, waardoor een level playing field kan worden gecreëerd op de markt voor private lease.

Indien ervoor wordt gekozen om private leaseovereenkomsten bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, worden de Wft-bepalingen met betrekking tot het aanbieden van krediet, indien geen nadere vrijstellingen worden verleend, integraal van toepassing op de aanbieders van private lease. Dit heeft als consequentie dat alle aanbieders van private lease dienen te beschikken over een vergunning van de AFM voor het aanbieden van krediet (art. 2:60 Wft). Daarnaast dienen zij aan de minimumvereisten voor verkrijging van deze vergunning te voldoen. Door het van toepassing verklaren van de Wft, wordt de toetreding tot de markt van private lease kort gezegd gereguleerd.

Veel van de aanbieders van private lease zijn tevens aanbieder van financial lease/consumptief krediet en beschikken al over een vergunning ex art. 2:60 Wft. Voor deze partijen kan het een positieve ontwikkeling zijn dat concurrenten, bijvoorbeeld niet gereguleerde leasemaatschappijen die zich in deze markt bewegen, als gevolg van het uitbreiden van de reikwijdte van de Wft ook over een vergunning dienen te beschikken en derhalve aan dezelfde vereisten dienen te voldoen.

Naast de vergunningplicht dienen de aanbieders van private lease, door het van toepassing worden van de Wft, tevens te voldoen aan het gedragstoezicht zoals neergelegd in Deel 4 van de Wft. Zo dient de aanbieder ervoor zorg te dragen dat: (1) zijn medewerkers voldoen aan de vakbekwaamheidsvereisten (art. 4:9 Wft), (2) dat de door of namens hem verstrekte of beschikbaar gestelde informatie, waaronder reclame-uitingen, correct, duidelijk en niet misleidend zijn (art. 4:19 Wft), (3) de gerechtvaardigde belangen van de consument op een zorgvuldige wijze in acht worden genomen (art. 4:24a Wft) en (4) wordt deelgenomen aan een stelsel van kredietregistratie (art. 4:32 Wft). Ten gevolge van dit laatstgenoemde punt dient een aanbieder van private lease zich verplicht aan te melden bij het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR).

Bij het onderzoek van de AFM (in overleg met de 'wetgever') dient de vraag te worden betrokken of alle private leaseovereenkomsten onder de reikwijdte van de Wft dienen komen te vallen of dat dit afhankelijk moet worden gesteld van de voorwaarden waaronder private lease wordt aangeboden. Gedacht kan bijvoorbeeld worden dat alleen die private leaseovereenkomsten onder de Wft komen te vallen waarbij de consument vrijwel de gehele economische waarde van het voertuig vergoedt door betaling van de maandelijkse leasetermijnen.

8. Private lease en het BW

Het van toepassing verklaren van de Wft op private lease heeft niet (automatisch) tot gevolg dat de regelgeving zoals neergelegd in Boek 7 titel 2a BW betreffende consumentenkredietovereenkomsten

13. P. Scheres, 'Privélease: kans', *Consumentengids* december 2014, p. 34-37.

14. 'Kilometerbundels' zijn de achteraf te berekenen meer- of minderkosten voor meer gereden kilometers of minder gereden kilometers.

(hierna: titel 2a) ook automatisch van toepassing is op private lease. In art. 7:58 lid 2 onder c BW zijn huur of leaseovereenkomsten expliciet uitgesloten van het toepassingsgebied van titel 2a. Om deze titel alsnog van toepassing te laten zijn, dient er een wetwijziging plaats te vinden. Wetgevingstechnisch is deze aanpassing minder eenvoudig dan het van toepassing verklaren van de Wft.

Voorts geldt dat de regelgeving zoals deze ter zake van consumptief krediet is neergelegd in het BW onder meer ziet op de verplichte informatieverstrekking, specifieke ontbindings- en herroepingsmogelijkheden en de specifieke regelingen betreffende maximale kosten dan wel rente die in rekening mag worden gebracht. De wijze waarop een private leaseovereenkomst is opgebouwd, verschilt echter dusdanig van een consumptief kredietovereenkomst dat niet één op één dezelfde bepalingen kunnen worden gehanteerd. Zo is er bij private lease bijvoorbeeld geen sprake van een rentepercentage en kunnen de kosten niet worden gemaximaliseerd aan de hand van een rentepercentage. Bij private lease is de consument er met name bij gebaat om duidelijk geïnformeerd te worden over de kosten van private lease in verhouding tot de economische waarde van het voertuig en dus hoe private lease in verhouding staat tot het daadwerkelijk aanschaffen van het voertuig. Het lijkt dan ook meer voor de hand te liggen dat indien gekozen wordt voor regulering, er voor private lease niet wordt aangehaakt bij titel 2a, maar om nieuwe regelgeving op te stellen specifiek ter zake van private leaseovereenkomsten. In deze wetgeving kunnen bijvoorbeeld concrete eisen worden gesteld aan de precontractuele informatie die de aanbieders van private lease dienen te verstrekken aan de consument, voor zover een en ander niet is afgedekt door de publiekrechtelijke bepalingen van de Wft en de daarop gebaseerde lagere regelgeving.

lease gelijk zijn als of hoger liggen dan de kosten voor aankoop van het voertuig met een tegen in de Nederlandse markt gebruikelijke voorwaarden aangeboden lening, de belangen van de consument ernstig zouden kunnen worden geschaad en nadere waarborging noodzakelijk is. De consument wordt immers aan het einde van de private lease termijn geen eigenaar van het voertuig en is daardoor beïnvloed slechter af dan wanneer hij zou hebben gekozen voor een 'gewone' financiering. De waarborging kan plaatsvinden door aanpassing van de toepasselijke wet- en regelgeving dan wel door zelfregulering door de private lease aanbieders. Eén van de belangrijkste belangen voor de consument is dat wordt voorkomen dat de consument in de situatie komt dat hij de maandelijkse lasten verbonden aan een private leaseovereenkomst niet meer kan voldoen. De aanbieders van private lease kunnen er - al dan niet vooruitlopend op eventuele wetgeving in dit kader - voor kiezen om dit belang van de consument, en overigens op langere termijn ook het belang van de private lease aanbieder zelf, vrijwillig te waarborgen door te toetsen of er sprake is van overkreditering en de BKR-toets toe te passen.

9. Slotopmerkingen

De minister van Financiën geeft in de wetgevingsbrief financiële markten 2014 aan dat met betrekking tot private lease eerst nader onderbouwd dient te worden hoe groot deze markt is en of er daadwerkelijk grote problemen voor consumenten ontstaan. Vervolgens kan de proportionaliteit en urgentie om in te grijpen beter worden beoordeeld en zal de minister van Financiën bezien of aanpassing van de wetgeving nodig is.

Geconstateerd is dat de voorwaarden waaronder private lease wordt aangeboden sterk van elkaar verschillen. Hierdoor kan niet eenduidig gesteld worden dat elk product dat onder de naam private lease wordt aangeboden met dezelfde waarborgen dient te worden omkleed als huurkoop en/of consumptief krediet. Onderzocht dient te worden welke bepalingen in private leaseovereenkomsten de gerechtvaardigde belangen van de consument schaden en hoe deze belangen kunnen worden gewaarborgd. Wij zijn van mening dat in het geval op grond van de voorwaarden de kosten voor private